

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57^a 2555 TD 's-Gravenhage Tel. 070-684541

Secretariaat: Talinglaan 21 2566 VN 's-Gravenhage Tel. 070-634101

W E E K B L A D

23e jaargang nr. 43

=====
nadruk verboden

=====
6 juli 1979

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " "het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Ik herinner U er aan, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn, zodat zelf nadenken geen overbodige weelde is. Ons onderwerp voor deze avond werd door U aan het begin van het verenigingsjaar gesteld en draagt als titel:

MEESTERS WERKEN OP AARDE
=====

Om dit onderwerp enigszins redelijk in te leiden moet ik U allereerst duidelijk maken, wat een meester is. Daarover bestaan nogal eens misverstanden.

Een meester is iemand, wiens bewustzijn dermate groot is, dat hij in staat is, een stoffelijk en een geestelijk bewustzijn geheel en beheerst in zich te bevatten ongeacht de wereld of plaats waar hij vertoeft.

Een meester heeft verder zijn eigen harmonische begrippen en inhoud. Hij zal proberen om dezen - op welke wijze dan ook - aan anderen over te dragen.

Wanneer wij dus spreken over meesters die op aarde werken moet u maar niet alleen denken aan de Wereldleraar, de wereldmeester of al die andere bekende figuren, van Bo Yin Ra tot Baha 'Ullah.

Meesters die op aarde werken zullen over het algemeen zeer voorzichtig zijn om niet als meester bekend te worden bij niet ingewijden.

Dat is belangrijk. Op het ogenblik, dat een meester als leraar gaat optreden zal hij niet alleen een aantal volgelingen rond zich verzamelen, maar zal hij ook onvermijdelijk strijd uitlokken in de gemeenschap rond hem.

In enkele gevallen is dit laatste aanvaardbaar. In

sommige gevallen slechts is een dergelijk risico geheel aanvaardbaar. Als voorbeeld kunt u dan zelfs de meest bekende leraren opnoemen, die er zijn geweest, zoals Jezus, Siddhartha, Mohammed en nog vele anderen.

De werkelijke meester zal echter proberen een strijd te voorkomen met al zijn middelen en krachten en zal de mogelijkheid, dat hij de oorzaak van strijd wordt alleen aanvaarden wanneer hij een taak als leraar heeft verkozen.

Aan verkondigers van een nieuwe leer is echter slechts bij uitzondering behoefte, terwijl er altijd wel een taak is te vinden voor een meester, die in de stof leeft. Daarom zal de doorsnee meester proberen op te gaan in de massa.

Hij beschikt daarbij over voldoende geestelijke middelen om die aanpassing geluidloos te laten verlopen en zal b.v. altijd over voldoende pecunia kunnen beschikken wanneer dit voor zijn taak noodzakelijk is. Maar verder volstaat hij meest al met zeer geringe stoffelijke middelen. Daarbij reist hij gemeenlijk voornamelijk in bepaalde gebieden, waarin hij zijn zending meent te kunnen vervullen.

Deze zending bestaat dan voornamelijk uit het observeren van mensen, het onstoffelijk beïnvloeden van die mensen waar dit nodig is en daarnaast het kiezen van een of meer leerlingen, die hij tot kleine adepten kan opleiden.

De grote adepten, de grote ingewijden, kennen verder bepaalde plaatsen op aarde, waar zij zich op geregelde tijden plegen terug te trekken. Een van die plaatsen kent u wel: zij ligt in de Andes en hier komt men b.v. voor het Wessacfeest en ook wel bij andere gelegenheden vaak in grotere aantallen tesamen.

De rustplaatsen - want zo mag je dezen wel noemen - hebben ten doel de ingewijde in de gelegenheid te stellen zijn harmonie te herstellen die ondanks alle bereiking soms door de wereld wel kan worden aangetast.

Er zijn een aantal dorpen in Azie geweest - zelfs nu zijn daarvan nog enkele over - waar de gehele bevolking de status van adeptus minor heeft en waar een meester die rust wil hebben in een voor hem geheel harmonisch milieu terecht komt zodat hij zich in het bijna ritueel verloopende leven met de mensen daar kan opladen met alle soorten van kracht die hij maar nodig zou kunnen hebben, wanneer hij weer onder de gewone mensen gaat werken.

Vanuit een dergelijke rustplaats en daarheen zal men natuurlijk zoveel mogelijk de snelste weg kiezen. Voor enkele meesters zal de snelste wijze een andere oord te bereiken vandaaruit de projectie zijn.

Dit uitzenden van de geest heeft echter nadelen: je bent dan wel in onvoorstelbaar korte tijd in schijnbaar lichamelijke toestand ter plaatse, maar je laat je eigen stoflichaam onbeheerd achter.

Er zijn wel maatregelen te treffen, waardoor geen andere geest daarvan bezit kan nemen, maar een dergelijk lichaam blijft toch, zij het uitermate traag, functioneren. En wanneer je dan na weken terugkomt, is de kans groot, dat er een vogel net een nest in je nieuwe baard heeft gemaakt of iets dergelijks.

Het is duidelijk dat men van deze methode alleen gebruik zal maken wanneer men tijdelijk en zeer dringend ergens moet zijn. Maar de toch wel wat onpraktische visie, die de meeste mensen van een meester schijnen te hebben, maken het volgens hen onwaarschijnlijk, dat hij b.v. van het luchtverkeer gebruik zou maken.

Ik kan u echter verzekeren dat er bij mijn weten t.m. 2 meesters op aarde werkzaam zijn, die een z.g. V.p-pasje hebben van een luchtvaartbedrijf. Zoals u weet, kan men dank zij een dergelijk pasje zonder reserveringen op elk vliegtuig opstappen en meereizen, terwijl de afrekening later geschiedt.

Velen onder de meesters oefenen, zij het soms nogal summiër, een beroep uit. Er zijn b.v. op het ogenblik op aarde nu 6 meesters werkzaam, die journalist spelen. Onder hen een fotograaf verder, 3 public relations-mensen. Anderen zijn priester, dokter of bekleden een vergelijkbare functie.

Wanneer je als meester optreedt als dokter, dan doe je dit, omdat je een vast werkterrein hebt gekozen, dat dan gemeenlijk in de z.g. onderontwikkelde gebieden is gelegen. Een dergelijke medicus kan immers een zeer grote invloed op zijn omgeving uitoefenen, hij kan geestelijk zeer veel verbeteren zonder dat dit opvalt en kan er gelijktijdig ook nog voor zorgen dat de stoffelijke situatie ter plaatse dermate attractief blijft of wordt, dat zijn werk niet onmiddellijk stilvalt na zijn terugkeer naar de sferen of elders, maar ter plaatse een kern aanwezig blijft die zich geestelijk en anderszins verder ontwikkelt.

Een reporter werkt weer anders. Zeker zal hij ook proberen door artikelen of reportages een zo juist mogelijke invloed uit te oefenen op het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid. Maar voor hem is het meest belangrijke, dat hij in deze functie praktisch overal kan komen zonder opzien te baren:

Je kunt in de sloppen van een grote stad komen, maar ook doordringen tot het front tijdens een oorlog zonder verplicht te zijn zelf aan het gevecht deel te nemen. Je kunt grote bedrijven bezoeken en je gelijktijdig bezig houden met de verworpenen der aarde zonder dat iemand daar veel achter zoekt.

Juist hierdoor geeft een dergelijk beroep een grote kans om opvallend de mensheid te observeren, te beïnvloeden en in de mensen geestelijke waarden te ontdekken of te ontwikkelen.

Wanneer een meester werkt op aarde, dit moet u wel beseffen, werkt hij erg hard. Hij heeft zijn perioden van rust - zeg maar vakantie - maar die lopen uiteen van enkele weken tot, bij hen die zeer lang op aarde werkzaam zijn, onregelmatige rustperioden van maanden achtereën.

Wanneer een meester zover is gekomen, dat hij voldoende leerlingen heeft verzameld en zijn stoffelijke taak of datgene wat hij volgens eigen visie moet volbrengen, voldoende heeft volvoerd, kan hij toch nog een lagere tijd op aarde blijven.

Nu echter zal hij zich terugtrekken in afgelegen gebieden, die gemeenlijk bovendien een nogal primitieve bevolking hebben. Hij leeft daar een kluzenaars-leven en wordt bezocht door of is zelfs steeds vergezeld van een aantal leerlingen.

Deze leerlingen zijn vooral in deze fase heel erg belangrijk geworden. Want de meester is voor hen de band tussen

de geestelijke en de stoffelijke wereld. Vergaet verder niet, dat hij ook dan nog de waarnemer is, die niet alleen alle stoffelijke mogelijkheden kan overzien, maar bovendien ook alle geestelijke waarden en drijfveren kent, die er achter schuilen.

Wanneer hij dit geheel of ten dele kan overdragen aan uitverkoren leerlingen, zo zal de leerling in de eerste plaats de mensheid kunnen helpen op de duur een grotere eenheid tussen stof en geest te vormen. Iets, wat door het merendeel van de meesters als een van de belangrijkste zaken beschouwd wordt.

Wanneer wij de achtergronden van ons werkelijke bestaan in voldoende mate kunnen uitdrukken in het stoffelijke bestaan dan zijn heel wat grenzen opeens weggevallen, wordt het begrip groter en bezit je innerlijke wijsheid. Zelfs leer je dan bepaalde geestelijke en mogelijk ook halfgeestelijke werkingen op aarde konstateren: Je kunt ze zien, beleven, maar kunt er ook bewust en beheerst mee werken.

De grote moeilijkheid is vaak, dat een meester als zodanig in konflikt komt met de maatschappij. Ik kan u voorbeelden genoeg geven. Er is b.v. een tijd geweest, waarin binnen een volk vele goden vereerd werden en binnen een staatsbestel de macht in feite gekoppeld was aan de verering van die goden.

Een meester zou zijn leerlingen natuurlijk bij moeten brengen, dat dit onzin was. Wat dan betekent, dat hij soms ook in het openbaar zou moeten ontkennen, dat de goden werkelijk bestonden.

In deze tijd kan een meester u b.v. bepaalde zaken leren over geestelijke krachten en waarden. Maar als hij enkele leerlingen heeft aangenomen kan hij moeilijk in tegenpraak tot al wat hij hen probeert te leren, tegenover anderen gaan beweren, dat de moderne geneeskunde zo perfect werkt of dat

bepaalde z.g. wetenschappelijke visies, die men op grond van stoffelijke erkenningen alleen heeft opgebouwd, geheel juist zijn.

Ook in deze dagen is de kans dus groot, dat een meester enigermate in konflikt komt met een wetenschappelijke, politieke of godsdienstige groep binnen de mensheid. En dat kan heel wat moeilijkheden veroorzaken:

U weet dat in sommige staten een schrijver die iets schrijft wat waar is, maar liever niet wil horen, kans loopt in een gekkenhuis terecht te komen, in een kamp of, in het gunstigste geval, onder toezicht staat en zijn land, soms zelfs een bepaalde streek of stad, niet mag verlaten.

Om dergelijke toestanden zoveel mogelijk te vermijden, bestaat er een soort werkschema voor meesters in de stof. U moet overigens niet denken, dat een dergelijk schema voor de betrokken bindend is.

Een meester is nu eenmaal iemand, die alleen kan bestaan krachtens een grote vrijheid van leven, denken en handelen, iemand die bovendien vooruit kan zien, wat volgens zijn inzicht de meest wenselijke ontwikkeling is.

Het is duidelijk, dat de regels dus zeer algemeen gesteld zijn. Toch blijken de meesters, die op het ogenblik op aarde werkzaam zijn, zich gemeenlijk hieraan te houden.

De eerste regel luidt: geestelijke waarden moeten be-
seft worden, maar mogen niet worden uitgedrukt tenzij daarvoor
een specifieke reden bestaat.

Ten tweede: aanpassing in uiterlijk en gedrag aan een
bestaande leefwijze is noodzakelijk. Hiervan kan alleen in
noodgevallen afgeweken worden.

Ten derde: Alle pogingen bewustwording te veroorzaken
dienen gepaard te gaan met de erkenning van bestaande vormen
van maatschappij en de daarin heersende gezagsvormen.

In de vierde plaats: Wanneer krachten tekort schieten
of men een tijd nodig heeft voor bezinning, dient men zich uit
de menselijke samenleving terug te trekken en alleen of in
harmonisch gezelschap enige tijd door te brengen tot men weer
bewust is geworden van zijn eigen krachten en de wijze, waarop
men daarmee waar kan maken wat men wil en kan doen.

Dit zijn heel eenvoudige regels. Maar een dergelijke
regel kan toch verwarrend werken voor de leek. Ik besef zeer
wel, dat de meesten van u gehoopt hadden iets meer te horen
over de wereldleraar, de wereldmeester en dergelijke zaken.

Maar deze op zich zeer grote geesten zijn t.a.v. het
werken van de meesters op aarde de zaken, die in de etalage
liggen. Zeker, een wereldmeester, een wereldleraar brengen denk-
beelden, die verspreid kunnen worden. Denkwijzen, die veelal
nieuwe vormen van oude waarheden bevatten. Indien u de verge-
lijking niet oneerbiedig vindt: achter die etalage is echter
het werkelijke, voortdurend actieve bedrijf gevestigd.

Want hier zijn een groot aantal ingewijden of meesters
actief, die er o.m. voor zorgen, dat de leringen van Meester
een Leraar op de juiste wijze verbreid worden, dat de ontwikke-
ling van groepen en volkeren zo goed mogelijk verloopt, dat er
geen te grote conflicten ontstaan in een periode, waarin een
geestelijke ontwikkeling noodzakelijk is geworden voor de mens-
heid. Zij zorgen er voor, dat een nieuwe denkwijze niet al te
snel groeit en daarmee te vlug te veel macht verkrijgt, want
macht korrumpert nu eenmaal.

Wanneer de wereldleraar zegt: je dient alle beschikbare
middelen te gebruiken voor het vervullen van een taak, waarvan
je innerlijk weet, dat zij goed en harmonisch is, zo is dit een
leuke stelling.

Maar middelen zijn vaak zonder meer niet bruikbaar.
Wanneer je met de trein wilt reizen, is er behoefte aan
iemand, die je kan wijzen, waar en wanneer je op kunt stappen.
Er moet iemand zijn, die je helpt aan de middelen en de be-
nodigheden, waardoor je op de juiste tijd een reis kunt maken
met een vliegtuig. Er is behoefte aan iemand die je er aan
herinnert, dat je op aarde ook te maken hebt met stoffelijke
voorschriften en je om geestelijke redenen daarvan niet af
kunt maken zonder gevaren te lopen en bepaalde consequenties
uit te lokken.

Zeker, een meester kan natuurlijk gemakkelijk zonder
enig paspoort over de wereld zwerfen, wanneer hij dit wenst.
Maar er is altijd een kans, dat iemand hem ergens zal vragen
naar een paspoort of identificatiebewijs. En dan moet hij er
een bezitten, tenzij hij een ingrijpen van geestelijke aard wil
riskeren, dat zelden verantwoord is.

Dat soort dingen moet dus perfect geregeld worden. Nu zijn paspoorten e.d. natuurlijk maar voorbeelden, want dit zijn zaken, waar de doörsnee meester niet bepaald van op de hoogte is, daar zijn belangstelling en mogelijkheden nu eenmaal op een ander gebied zitten. Denk maar aan de professor die alles weet over landbouw en landbouweconomie, maar niet in staat is, zelfs maar een kilo aardappelen zonder ongelukken te schillen en redelijk eetbaar te koken.

Niet, dat ik de meesters die op aarde werken met professoren wil vergelijken in dit opzicht, maar zij zijn de enigen op aarde, die alle geestelijke krachten en mogelijkheden voldoende kennen om de mensen tot een juist gebruik daarvan in staat te stellen, wanneer dit nodig is.

Op hun beurt hebben zij behoefte aan mensen, die de stoffelijke zaken voor hen in het oog houden en eventueel regelen, zodat zij een optimale mogelijkheid tot werken kunnen vinden op aarde.

Dit brengt een soort structuur met zich, die u zich als volgt kunt voorstellen: Een meester werkt in een bepaalde vorm op aarde; het geeft niet welke. Hij zal dan een aantal mensen of vrienden aan moeten trekken die - al weten zij waarschijnlijk niet eens, dat hij een meester is - in staat zijn hem alle raad en hulp te geven, waardoor hij zonder al te veel storingen zijn taak op aarde kan volbrengen.

Op zich is dit niet voldoende. Er moeten ook mensen zijn, die hem kunnen wijzen op het bestaan van bepaalde meer geestelijke noodzaken of gevaren vanuit menselijk standpunt. Het moeten mensen zijn, die geestelijk een bepaalde ontwikkeling bezitten maar ook geheel thuis zijn in de menselijke maatschappij. Er kan behoefte zijn aan gezellen, die de meester beschermen tegen de opdringerigheid van andere mensen of soms zelfs tegen geweld. Indien hij in de laatste toestanden zelf zou moeten ingrijpen, zou immers zijn verweer bovennatuurlijke middelen omvatten en dit zou weer de nodige problemen met zich brengen.

De gemiddelde meester heeft dan ook achter zich een dergelijke groep staan waarvan het aantal zal liggen tussen de 50 en de 10 personen - mensen dus die over het algemeen niet of slechts tendele ingewijd zijn.

Hij beschikt na keuze - hij moet ze dus eerst zelf uit en opzoeken - over gemeenlijk twee tot 3 acolieten, leerlingen die hij opvoed tot zij t.m. de status van kleine adept bereikt hebben.

In de moderne wereld - vroeger lagen de zaken wat anders - heeft hij een aantal relaties die vergelijkbaar zijn met een soort geheime dienst, waar hij de nodige middelen enz. kan krijgen. Deze relaties maken gemeenlijk deel uit van een of ander handelsimperium.

Het is ook voor een meester die op aarde werkt van belang, dat hij overal waar het nodig is op korte termijn en zonder mogelijk opvallende geestelijke ingrepen over geld,ervoersmiddelen enz. kan beschikken. Want nogmaals: voor een meester die in het verborgen werkzaam is is het van het hoogste belang, dat hij zich als een normaal mens kan blijven gedragen.

De gemiddelde meester die op het ogenblik op aarde werkt

beschikt over tenminste 15 á 20 van dergelijke kontakten. Gemeenlijk zijn die over een bepaald deel van de wereld verspreid. Wat u brengt tot de vraag, waarom dan wel over een enkel deel van de wereld.

Een meester is, zodra hij op aarde optreedt, een mens. Dat wil zeggen, dat hij aan vele menselijke beperkingen onderworpen is. Hij kan over meer levenskracht beschikken dan een normaal mens. Dat is waar. Hij kan op bepaalde ogenblikken de processen van zijn lichaam dermate bewust regelen, dat hij b.v. maar heel traag lichamelijk ouder wordt.

Maar hij zal toch altijd weer zijn studie moeten richten op een bepaalde mentaliteit, de een bepaald gebied van geestelijke mogelijkheden. Hij kan als mens de gehele wereld niet zondermeer en voortdurend overzien.

Daarom zien wij een keuze voor een bepaald gebied. Zo zijn er op het ogenblik in West Europa ongeveer 7 meesters die werkzaam zijn. Vreemd genoeg zijn er achter het z.g. ijzeren gordijn rond 12 werkzaam.

In Azië vinden wij aan volle adepten = die je volgens mij wel met de werkende meesters kunt vergelijken en dus bij hun aantal op moogt tellen - rond 40.

In Noord Amerika zijn het er rond 25. De laatste maal dat zij door onze groep geteld werden waren het er 23, maar ik weet niet, of er ondertussen nog anderen opaf zijn gegaan. In zuid Amerika werken er op het ogenblik liefst 17.

In Afrika ligt de zaak wat wonderlijk. Wij hebben daar, tellende de volledige adepten en werkende meesters te samen, 14 á 15. Daarnaast zijn er nogal wat magiers, die in de werken van meesters betrokken geraakt zijn.

Deze magiers bhoren gemeenlijk tot de z.g. groene of natuurmagieschool. Hun leiders worden vaak sterk beïnvloed door of zijn verwant met de meesters en hun directe omgeving. Zij völbrengen daardoor allerhande werkzaamheden, die een meester wenselijk vindt.

In Australië zijn op het ogenblik 4 meesters werkzaam, waarvan er een geboren is als inboorling en daardoor over geheel andere mogelijkheden beschikt dan de anderen.

Alles saamgevat is er dus wel een behoorlijk aantal meesters op het ogenblik op uw wereld werkzaam. U denkt waarschijnlijk, dat zij voornamelijk prediken. Ook dat valt tegen.

Er is op het ogenblik een meester bezig in Z. Amerika die zoekt naar ontwikkelingsmogelijkheden voor algemeen onder-richt en daarnaast zorgt, dat de werkelijke geestelijke waarden achter het volksgeloof los komen te staan van allerhande rituelen en overleveringen.

Hij probeert dus de mensen hun eigen geestelijke benaderingen en innerlijke krachten en waarheden te doen behouden en zelfs nog verder te ontwikkelen, terwijl zij zich gelijktijdig leren aanpassen aan de moderne maatschappij.

In Afrika is een meester op het ogenblik bezig met een soort cursus voor medicijnmannen. Lach niet: een medicijnman en een dokter liggen dicht bij elkaar, ook al gebruiken zij verschillende wijzen van optreden en werken zij met verschillende recepten. Maar dat is dan werkelijk het grootste verschil.

Deze meester heeft een schooltje in Midden Afrika, waar hij o.m. medicijnmannen en magiers opleidt zodat zij

gebruik kunnen maken van westerse methoden en middelen zover die passen binnen hun eigen systeem en voordelen bieden. Het komt in feite neer op een poging een versmelting tot stand te brengen tussen oude magische praktijken en westerse technieken.

En in Europa zijn verschillende meesters bezig, de loop van de z.g. ontkerstening op een nieuwe wijze te regelen en aan te passen. Het is mij bekend, dat tenminste een vijftal van hen zich hiermede intens bezig houdt en - schrik niet - een van hen bekleedt zelfs een behoorlijk hoge positie in het Vaticaan. Mogelijk lijkt u dit een contradictie, maar dit is heus waar.

De ontkerstening, beschouwd als een loskomen van godsdienstige gevoelens en gebondenheid aan riten, wordt door de meesters als overheersend gunstig beschouwd. Zij zien voor de mens hierdoor grotere mogelijkheden tot het bereiken van de innerlijke harmonie en een mogelijkheid tot een vermindering van de waan te komen in de eigen benadering van het geestelijke bestaan door de mens.

Aan de andere kant heeft de mens toch een mate van geloof nodig. Je kunt nu eenmaal niet geheel terugvallen op de materie zonder gelijktijdig een groot deel van je werkelijke geestelijke mogelijkheden prijs te geven.

Het resultaat is, dat de geestelijke waarden en mogelijkheden op de een of andere wijze toch meer op de voorgrond moeten worden gebracht. Dit kun je vaak bereiken door allerhande bewegingen te stimuleren, die de mensen konfronteren met het paranormale of desnoods alleen maar met denkbeelden t.a.v. het paranormale, die niet uitgaan van een ontkenning daarvan.

Een dergelijke actie wordt natuurlijk moeilijker wanneer je te maken krijgt met een land als b.v. Rusland. Maar ook daar zijn wegen en middelen te vinden. Een meester is daar een professor en werd zeer bekend door zijn bijdragen tot het parapsychologische onderzoek. Hij heeft daar een aantal resultaten behaald en verklaard op een wijze, die nog net aanvaardbaar is binnen het kader van de heersende staatsfilosofie. Hierdoor is hij in staat het ontwikkelen en gebruiken van z.g. paranormale kwaliteiten bij de mensen te bevorderen en heeft zelfs de mogelijkheid kunnen scheppen, dat van staatswege scholingsmogelijkheden zijn ingesteld voor een ieder, die op dit gebied meer dan normaal begaafd lijkt te zijn.

Ontmoet hij iemand, die hij om geestelijke redenen geschikt acht, zijn leerling te worden en opgeleid te worden tot kleine adept, dan helpt hij met zijn eigen krachten even na bij enkele proeven en krijgt de man of vrouw in kwestie als gevolg van de zo geschapen resultaten onder zijn hoede. Naar hetgeen hij hen bijbrengt kraait geen haan zolang er op het gebied van het paranormale maar resultaten zijn.

Met dit alles zal u beeld van hetgeen een meester op aarde doet, zich wel gewijzigd hebben. Een meester is voor velen op aarde iemand, die op de achtergrond staat, iemand die als een soort levend H. Hartbeeld of een tot leven gekomen standbeeld van edele helden uit het verleden predikend, weldoende en zegenende door de mensheid wandelt en zo nu en dan iemand adelt door hem met één slag in te wijden.

Juist dit te afstandelijke beeld van een meester is de grote fout. Wanneer wij te maken krijgen met een wereldleraar, een wereldmeester is het te begrijpen dat zo iemand, al beweegt ook hij zich zoveel mogelijke midden van een volk, toch een afstand tussen zichzelf en andere mensen moet scheppen. Want hij heeft tot taak, nieuwe denkbeelden te wekken, een vernieuwing van innerlijk bewustzijn tot stand te brengen. En dit betekent dan weer, dat hij afstand moet nemen van vele normale menselijke gewoonten en zaken. Hij springt er dus uit.

Maar wanneer door de taak die je verricht het scheppen van afstand tussen jezelf en anderen niet noodzakelijk is, blijkt je vaak sneller en betere resultaten te kunnen boeken zonder dat. Trouwens, zelfs de grote leermeesters blijken dit te ervaren.

Jezus b.v. heeft zijn grootste wonderen en werken tot standgebracht in een periode, dat nog bijna niemand wist, wie die Jezus van Nazareth was : de tijd dat hij gedoopt was in de Jordaan en door het land trok met een drietal leerlingen, terwijl hij zo nu en dan het aantal van die leerlingen uitbreidde met mensen, die daarvoor geschikt waren.

Maar deze uitzonderingen daargelaten zal over de gehele meester proberen zo te werken en te leven, dat hij niet naar buiten toe kenbaar op behoeft te treden en bovendien nog zijn eigen capaciteiten kan gebruiken zonder die voor anderen kenbaar te demonstreren.

Demonstraties zal hij mogelijk wel geven, maar dan gemeenlijk voor een zeer select en beperkt gezelschap. In de late middeleeuwen zijn voorbeelden genoeg te vinden van een dergelijk optreden. Een bekend voorbeeld is zelfs uitvoerig beschreven in een soort brochure, die nu nog in de bibliotheek van een Amsterdamse universiteit te vinden is.

Deze beschrijft, hoe een alchemist bij een zilversmid komt, hem o.m. de steen der wijzen laat zien en hem door proeven duidelijk maakt, dat het inderdaad mogelijk is, niet edele metalen in edele te veranderen enz. Daarna gaat deze alchemist verder. Vraag: waarom handelde hij zo?

Zelfs uit het geschrift wordt duidelijk, dat hij de smid en zelfs enkele andere mensen een andere wijze van denken heeft bijgebracht en indirect een filosofische ontwikkeling binnen een belangrijke, invloedrijke groep in deze stad tot stand bracht, waardoor vele jongere denkers zich konden gaan voorbereiden op een nieuwe, anders levende tijd, die toen reeds zeer nabij was. De tijd, waarin regenten meer en meer verdraven en beperkt worden door de zucht naar omwentelingen bij het gewone volk.

Die omwenteling was weliswaar onvermijdelijk, maar diende niet tot te verstrekkende gevolgen en veranderingen te voeren. Vandaar deze demonstratie, die in feite alleen de aanleiding vormde voor het werkelijke werk. Want niet de transmutatie, maar de vele gesprekken, die daarvoor en daarna plaatsvonden waren het eigenlijke doel. Het verdere diende alleen om zich van een aandachtig gehoor te verzekeren.

Wanneer de mensen van vandaag over een meester spreken zo is dit gemeenlijk iemand op grote afstand. O, zeker, er

er zijn de zogenaamde meesters die op een troon zitten en even daarna alweer met hun cadillac naar hun volgende vestiging reizen. Maar wie ook maar even onbevooroordeeld nadenkt zal al snel beseffen, dat dit geen werkelijke meesters zijn in geestelijke zin.

Toch koestert men nogal afwijkende denkbeelden ook omtrent de werkelijke meesters. Zo beschouwt men hen zeer vaak als de behoeders van een plaatselijk geldende moraal, terwijl vanuit dit standpunt bezien de meeste meesters eerder a-moreel zijn ingesteld.

De meester gelooft n.l. niet in de betekenis van zedenwetten, die niet in het wezen van de mens mede verkerd zijn. Hij zegt, dat de mens allereerst zichzelf moet leren zijn. Hij zal daarom soms situaties doen ontstaan of aanmoedigen en ook denkbeelden verkondigen, die strijdig zijn met de gangbare patronen van de maatschappij.

Wie zich er mee bezig houdt, zal ontdekken dat de opvattingen van een meester gemeenlijk nog het best als zeer liberaal omschreven kunnen worden: geen enkele meester houdt van een systeem, waarin bewustwording bereikt wordt door dwang.

Begrijpelijk. Niet dat de meester ook maar iets zal hebben tegen een verdere bewustwording. Maar onder dwang is een bewustwording alleen maar een uiterlijke zaak, terwijl zij pas werkelijke waarde en betekenis kan hebben, wanneer zij van binnenuit komt. Dit nu is alleen mogelijk, wanneer de mens vrijelijk kan ervaren.

Het resultaat is, dat vele van de meesters door hun omgeving als eigenaardige lieden worden beschouwd, die vaak afgewezen worden door velen, die niet weten, wie zij zijn.

Een ogenblik wil ik nu teruggrijpen op de beginselen voor deze nieuwe epoche. Zij werden door wereldleraar en wereldmeester reeds naar voren gebracht.

Het is belangrijk, dat wij begrippen als naastenliefde niet vergeten. Maar naastenliefde is niet maar een gewoonweg goed zijn voor de ander. Het is een je verbonden gevoelen met het welzijn van een ander. Wat heel iets anders is.

Naastenliefde, zo leert men ons nu, kan nooit verplichtingen van buitenaf opleggen. Zij is altijd gebaseerd op en gaat uit van volledige vrijwilligheid. Om te voorkomen dat men te zeer de oude doodgeprate uitleggingen aan deze verklaringen gaat verbinden, zullen de leraar en de meester vaak grijpen naar andere woorden als b.v. medemenselijkheid. Tarmen die op hun beurt natuurlijk doodgeslagen worden door uitleggers die met hun uitleg voornamelijk hun eigen macht en voordeel op het oog hebben.

Op de vraag, wat men in de wereld van heden zou kunnen doen zegt de wereldleraar, die zeer praktisch van aanleg was het volgende: "Wij moeten de mens bewust maken van zijn eigen mogelijkheden en hem leren, dat hij middels die mogelijkheden zowel stoffelijk als anderszins veel kan bereiken".

Hij zegt dus niet, dat men even de wereld voor de anderen moet gaan verbeteren. Hij stelt juist, dat je de anderen moet helpen een besef en de mogelijkheden te vinden, waar door zij zichzelf kunnen verbeteren.

Maar het moet hun eigen inspanning zijn waardoor dit gebeurt.

Hij zegt niet: wij moeten alle regeringen van de wereld nu maar meteen afslachten. Zover mijn bekend werken er nog geen meesters met vb.v. de Rote Armee Fraktion. De leraar stelt echter wel:

Alle gezag heeft alleen betekenis door de aanvaarding daarvan. Laat ons dan alleen dat gezag aanvaarden dat het licht bevestigt, dat wij in onszelf vinden.

Een heel mooie uitspraak volgens mij. De wereldmeester is natuurlijk weer wat anders in zijn uitlatingen en vervlecht daarin allerhande mystieke waarden in. Ook hij geeft zijn eigen visie wanneer hij zegt:

Wanneer wij ons bewust worden van de grote harmonien die bereikbaar zijn voor ons, zo kunnen wij deze harmonien dermate sterk uitstralen dat niemand zich meer geroepen zal achten dezen te verstoren.

Ergens komt dat ongeveer op het zelfde neer. Het is wat anders gesteld. De tweede stelt dat de kracht van binnenuit moet komen, de eerste stelt eenvoudig, dat je niets moet aanvaarden wat niet strookt met je gevoel van harmonie. Maar dat is zeker geen groot verschil.

Enkele meesters, die ik in vergelijk kleinere meesters zou willen noemen, werken gemeenlijk ook voor kleinere groepen. Een van hen stelt b.v.: Alle heilige boeken van deze aarde bevatten een stuk van de waarheid. Daarom is het goed al deze werken te beschouwen en te overwegen. Maar het allerbelangrijkste is in jezelf te overwegen, zodat je het licht vindt en de waarheid van alle godsdiensten in je geopenbaard wordt.

Zeker, zo iemand werkt met een beperkte groep en voor resultaten op kortere termijn. Maar toch. En er zijn zelfs kleine adepten, die op hun eigen wijze werken en de mensen met de blijvende waarheid konfronteren.

Een van hen heeft een soort spiritistische kerk in Engeland. Hij werkt vanuit Aberdeen, waar hij woont. Hij predikt, treedt op als medium en doet soms ook waarnemingen. Maar steeds weer probeert hij de mensen duidelijk te maken dat het geen kwestie is van bang zijn voor de dood. Dat is, zo stelt hij, een grote dwaasheid. De mens zou eerder bang moeten zijn voor een leven, waaraan alle betekenis ontbreekt.

Het is beter snel te sterven en een leven vol betekenis te kennen dan lang te leven terwijl het leven geen enkele waarde voortbrengt, die voor de geest of de wereld van belang is.

Dat is mogelijk een kleine boodschap, maar toch wordt de mensen hier iets van werkelijke betekenis duidelijk gemaakt. Omdat dit op een eenvoudige wijze gebeurt, middels allerhande kringen en dergelijke, zegt niemand: Hé, daar wordt iets belangrijks tot stand gebracht. Maar de mensen die deze dingen leren gaan langzaam maar zeker er wat meer naar leven. En dan worden zij in hun bestaan opeens met heel andere problemen gekonfronteerd dan voorheen. Maar daarnaast ontdekken zij in zichzelf ook onverwachte krachten, waardoor het hen mogelijk wordt hun problemen op te lossen. En dat is van belang.

Juist over dergelijke zaken kijk je heen, wanneer je de

meesters alleen maar wilt zien als figuren, die ver van de mens-
sen afstaan.

Het werk van meesters op aarde bestaat uit het helpen
van de mensheid. Dus niet het redden van de mensheid. De mens-
heid moet de kans krijgen, om zichzelf te redden. Dat is haar
recht en daarvoor moet elke grote geest, die bewustzijn bezit,
instaan.

Maar de mensheid zal het zelf moeten doen. Niemand
mag het voor de mensheid doen. Want wanneer dit zou gebeuren
zou alle werkelijke waarde van het menselijke bestaan teniet
worden gedaan. Dan ontstaat er een vorm van menselijk leven
waarin geen werkelijke bewustwordingsmogelijkheden meer berusten.
En het bereiken van een hoger bewustzijn is belangrijker dan
welvaart of zelfs het voortbestaan van de mensheid op aarde.

De krachten, die buiten de stof bestaan en door ons
eveneens meesters genoemd kunnen worden, houden zich ook wel
met de aarde bezig. Krachten die ik zoeven reeds noemde, zoals
Jezus Christus - in Zijn geestelijke vorm mogen wij Hem wel
degelijk als uiting van de Christus aanspreken - de boedda -
Siddhartha, Mohammed en anderen worden soms weer tot de wereld
aangetrokken.

Zij kennen perioden, waarin zij voornamelijk in geeste-
lijke werelden werkzaam zijn en daarin hun eigen besef uitstra-
len op een wijze, die een vreugde zal zijn voor een ieder, die
deze uitstraling mag ervaren.

Maar wanneer de aarde weer een kritiek punt benadert,
waarin de mensheid weer een keuze moet doen voor eigen verdere
ontwikkeling, zo zie je ook hen weer tot die aarde zich wenden.
O, het zijn gemeenlijk geen stoffelijke verschijningen of zelfs
meesters, die tijdelijk in de stof aan het werk zijn. Maar als
geestelijke krachten grijpen zij inspiratief in en proberen
hun wezen kracht en werkelijkheid voor de mensheid op 1001
wijzen uit te drukken.

Ook onder de hoge meesters komt het voor, dat tijdelijk
een stoffelijke voertuig wordt gesimuleerd, zodat zij in een
menselijk gezelschap kenbaar op kunnen treden, mensen even een
handje kunnen helpen en soms zelfs een verlichte geest, die
een lichaam heeft gevonden en inkarneert tegen gevaren bescher-
men.

Denk dan maar eens aan vreemde zaken zoals een grote
explosie, waarbij 700 doden en gewonden vielen, maar een kind,
dat vlak bij de haard van de explosie speelde niet eens gewond
of mentaal geschokt was.

Bij dergelijke gevallen is de kans groot, dat er sprake
was van een ingrijpen vanuit de geest, waarschijnlijk door een
zeer sterke geest. Dat kind zal dan later blijken, grote potenties
op geestelijk en mentaal gebied te bezitten.

Vaak worden op deze wijze jongere mensen en kinderen
gerekend, omdat zij lichtende geesten bezitten en wanneer zij hun
kindertijd hebben volbracht moeten worden tot adepten, die op
aarde werkzaam zullen zijn. Zo kunnen zij dan mogelijk de mens-
heid helpen een juister pad te kiezen.

De mens die lijdt laat men gemeenlijk lijden. Niet
omdat men niet beseft, wat dit lijden voor de mens betekent,

maar omdat dit lijden gemeenlijk mede voortkomt uit de levensvisie van de betrokkenen en een onverbreekelijk deel uitmaakt van de wijze, waarop hij zijn bestaan probeert in te delen, zijn weigering vaak ook om naar nieuwe methoden te zoeken in zijn leven. Vaak komt lijden uit de behoefte voort, zichzelf onder de aansprakelijkheid en leiding van anderen te verbeteren. Lijden zo redeneert een meester dan, geeft de mens de mogelijkheid om te leren, dat dit niet altijd weer opgaat.

Maar wanneer het lijden geen nut heeft en werkelijk te erg wordt, grijpen de meesters vanuit de geest en soms vanuit de stof heus wel eens in.

In de Sahel was het jarenlang droog geweest. Een stam die reeds $\frac{3}{4}$ van zijn vee verloren had, kon niet meer verder. Juist op dat ogenblik viel in een klein gebied rond het verblijf van die stam een regenbui, die rond 3 uren aanhield. Voor het geheel verandert hierdoor niet veel: het water wordt immers snel door de droge bodem opgeslokt. Maar de stam vindt hierdoor de nodige kracht en het nodige water, om nog even verder te gaan.

Nu zij ervaren hebben, dat er in hun eigen gebied geen enkele mogelijkheid meer voor hen bestaat, buien zij af, komen zo in contact met een andere beschaving, krijgen enige hulp - al is die menselijk gezien alles behalve voldoende - en zullen zich voortaan meer en meer aan gaan passen aan een nieuwe wijze van denken en leven.

De stamtradities mogen nog blijven bestaan, maar er moet hier ook een begrip voor en contact met de buitenwereld worden geboren. Een Meester greep in.

Maar de redenen zijn niet menselijk. Wanneer Jezus verkiest op aarde in te grijpen, dan moet u niet denken dat Hij bijdraagt tot een voortijdig overlijden van pausen, die in deze tijd niet passen. Wel is denkbaar dat hij probeert bepaalde invloeden binnen het christendom uit te schakelen. Want ondanks Alles voelt Hij zich nog verbonden met het christendom en daardoor vaak ook enigszins mede aansprakelijk voor de dwaasheden die in Zijn Naam worden begaan.

Let wel: het is geen antipapisme dat ik dergelijke opmerkingen maak. Ik konfronteer u zo duidelijk mogelijk met feiten.

Omdat ook van buiten de aarde meesters zich steeds weer met de aarde bezighouden en daarop geestelijk werkzaam zijn, mag worden gesteld dat zeer grote geestelijke krachten van geestelijk zeer bewuste entiteiten te samen bezig zijn de mens optimale mogelijkheden tot bewustwording te verschaffen.

Naar ik meen mag gezegd worden dat het werken van meesters op aarde, juist omdat het niet zo opvallend is, de mens kan helpen tot een grotere zelfstandigheid van beleven en denken te komen en vandaaruit een bezinning te vinden, waar door hij de betekenis van zijn eigen wezen op een andere wijze leert zien en beleven. Dan zal hij ook steeds meer zijn benadering van de gemeenschap gaan baseren op zijn eigen werkelijke en innerlijke waarden en betekenis.

Dit is het eind van mijn inleiding. Na de pauze kunt u voortgaan op alles, wat ik in mijn inleiding heb

heb aangestipt .

- Maar voorlopig wens ik u allen een recht aangename pauze toe en dank u voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-0-0-

So vrij eden.

- Ik hoop, dat u een prettige pauze hebt gehad. Wij zullen nu zien, wat u aan opmerkingen en vragen hebt t.a.v. het gestelde onderwerp.

x Ik heb één schriftelijke vraag: Kan men Krishna Murti tot de wereldmeesters rekenen?

- Wanneer u dit tot hem zoudt zeggen, zou hij zelf onmiddellijk protesteren. Dat U hem tot de ingewijden of adepten wilt rekenen lijkt mij vanuit mijn standpunt redelijk. Maar wanneer ik zou zeggen, dat hij een meester is, zou ik daarmee tegen zijn zin en denken in handelen. U zult dus begrijpen, dat ik dit niet kan doen. Wat een zeer diplomatiek antwoord is. Nog verdere vragen?

x Houden de meesters onderling contact?

- De meesters hebben onderling contacten omdat een meester, zoals ik U reeds heb uitgelegd, de stoffelijke wereld en de geestelijke wereld beiden geheel kent en samen kan vatten binnen één bewustzijn.

- Dat betekent dus, dat de telepathische contacten tussen meesters voor hen vanzelfsprekend zijn. Niet, dat zij elkaar voortdurend lastig zullen vallen. Maar wanneer men bemerkt dat men een probleem heeft, kan men bij anderen informeren, wat die er van denken. En wanneer een van hen meent op een bepaald ogenblik voor een noodzakelijke taak niet voldoende kracht te hebben, kan hij de daarvoor nodige krachten tijdelijk aan anderen ontfemen.

- Er is nu eenmaal een geestelijke band tussen hen, die in dergelijke contacten zelfs tijd uitschakelt. Wanneer een meester hier denkt aan iets, kan hij elke meester waar dan ook, die hiervoor harmonisch is, meteen en zonder enig tijdsverloop aanspreken, onverschillig of die anderen nu toevallig reizen, slapen of druk bezig zijn. En hij kan hun antwoorden vernemen alsof zij gelijktijdig met de vraag zijn ontstaan.

- Wanneer een meester met anderen in gesprek zou zijn op het ogenblik van een dergelijk contact, zo is het, of hij even een heel kort ogenblik wat afwezig is. Langer duurt dit niet, ook niet bij langere contacten, want de snelheid bij een telepathisch contact is nu eenmaal veel groter dan normale spreeknelheid. Men kan dus in zeer korte tijd gegevens uitwisselen, denkbeelden opnemen en zelfs krachten afgeven. Is de taak waarbij men betrokken wordt, buitengewoon zwaar, dan kan men besluiten, zich even terug te trekken. Daar zijn altijd wel mogelijkheden voor: een kerk, de gelegenheid, waar de juffrouw met het schoteltje pleegt te zitten, voor een schilderij even in bewondering verzinken enz. enz.

Er zijn ook hiervoor mogelijkheden te over en meestal is dit voor een volle adept gedurende minder dan vijf minuten reeds voldoende om alle gegevens uit te wisselen, alle krachten uit te wisselen en eventueel gegevens, waarover men beschikt aan vele anderen over te dragen.

Dus men heeft ook op aarde onderling contact.

x Wil dit zeggen, dat zij allen onderling elkander kennen?

- In stoffelijke zin niet: Zij weten: ik heb contact met een bepaalde meester, kenbaar aan zijn uitstraling, zeg maar aan een soort eigen symbool, deel van zijn wezen. Dit symbool zou je een geestelijke naam kunnen noemen.

Maar dat betekent nog niet, dat je precies weet, hoe die ander er stoffelijk uitziet en of hij Jansen, Blavatsky of anders heet. Stoffelijke namen enz. kent men van elkaar dus niet. Maar wanneer daartoe een noodzaak bestaat is het wel mogelijk, opzettelijk een beeld van je stoffelijke vorm naar een ander uit te zenden en deze kan je daaraan dan wel herkennen.

Stoffelijk ontmoet men elkaar trouwens ook wel eens op die rustplaatsen in de stof waarvan ik in de inleiding reeds gewag maakte. Het is heel goed mogelijk, dat meerdere meesters eens, desnoods nog vergezeld van een of meer leerlingen, gelijktijdig op zo een plaats aanwezig zijn. Wat betekent, dat zij elkaar ook stoffelijk leren kennen. Dan kent men elkaar dus ook op dezelfde wijze, waarop U andere mensen kent. Maar in het geestelijke contact is er sprake van een uitwisseling die gebaseerd is op de totale waarde van de persoonlijkheid. Deze komt, zoals u bekend zal zijn, niet in het lichaam tot uiting. Wat trouwens voor heel wat mensen in feite een zegen is.

x Weet elke meester dat hij den meester is? Of worden zij door de mensen aangeduid als meesters?

- Meester is uit de aard der zaak een menselijke benaming. Wanneer deze entiteiten over zichzelf denken en spreken zullen zij mogelijk zeggen, dat zij adepten zijn of zelfs in enkele gevallen zich aanduiden als "verlichten".

Zij doen dit, om duidelijk te maken welke omvang hun besef bezit en wat hun mogelijkheden zijn. Maar voor hen is het niet belangrijk, om meester te heten.

De titel is iets, wat mensen hen zouden geven wanneer de mensen hen in hun volle hoedanigheid zouden leren kennen. Is dit voldoende?

x Wat is de reden, dat in Europa in verhouding het minste aantal meesters werkzaam is?

- Alles bijeengenomen zult u ontdekken, dat er in Europa voldoende meesters zijn. Er zijn wel in dit gebied aanmerkelijk minder vol-adepten.

Overigens werkt een meester niet voor een bepaald land of kiest hij een aantal mensen, waarvoor hij werken zal, maar kiest hij zijn taak aan de hand van de noodzakelijkheden die in een bepaald milieu of een bepaalde groep bestaan.

Vandaar, dat er b.v. achter het ijzeren gordijn op het ogenblik meer meesters werkzaam zijn dan in de rest van Europa. Hier zijn op het ogenblik wat meer mogelijkheden, maar die moeten wel op een geheel andere wijze benaderd en ontwikkeld worden dan in de rest van Europa.

Men heeft voor de taakvervulling daar wat meer mogelijkheden en nergie van meer geestelijke aard plus directe ingrepen in de stof van heden, dus komen hier ook meer meesters tot inzet.

Wat West Europa betreft, dit verkeert op het ogenblik nog in een stadium, dat verdergaande geestelijke voorlichting nog geen al te grote invloed kan uitoefenen omdat de mensen eerst hun stoffelijke problemen zullen moeten oplossen. Eerst wanneer zij geheel met die problemen gekonfronteerd zijn en dezen ook opgelost of innerlijk aanvaard hebben is een geestelijke benadering en het aandragen van geestelijk verantwoorde oplossingen zinvol.

Wat dus de mogelijkheid inhoudt, dat er over 5 tot 10 jaren vanaf heden opeens veel meer meesters in Europa werkzaam zijn. Het is zelfs mogelijk, dat meesters tijdelijk uit andere gebieden hiërheen komen.

Meesters reizen en trekken vaak erg veel. U moet dus niet denken, dat een meester die nu in Milwauky zit daar zal blijven tot zijn taak op aarde ten einde is en hij zich weer in de geestelijke werelden kan terugtrekken.

U kunt, ofschoon het wat oneerbiedig klinkt, een meester het best beschouwen als een soort reiziger in het goddelijke licht. Wanneer hij ontdekt, dat in een ander gebied opeens een grote behoefte is aan zijn product, dan reist hij er gemeenlijk snel naar toe. Die meester kan dan dus opeens b.v. opduiken in Amsterdam of Rotterdam.

x Maar het grootste aantal van deze meesters bevindt zich, indien ik u goed beluisterd heb, in Azie?

- Vol adepten meegerekend: inderdaad. U moet echter wel beseffen, dat Azie veel groter is als kontinent. terwijl dit gebied reeds langeren tijd een grote omwenteling doormaakt op het gebied van levensvisie, praktijken. Deze verandering is zo groot en omvat zoveel verschillende punten van besef en praktijk, dat zij voor u hier gemeenlijk niet eens goed te begrijpen is.

Denk aan de invloed van westerse kennis, maar ook van materialistische levensbeschouwingen, aan de verandering door het terbeschikking komen van geheel andere en veel meer gesofisticeerde werktuigen enz. Men wordt gekonfronteerd met de leefwijze, maar ook met de technische mogelijkheden van het westen. Ofschoon de directe aanwezigheid van dit alles in verhouding tot uw normen nog gering is, heeft het een enorme invloed.

Dit betekent, dat de mensen daar tegenover dit voor hen min of meer nieuwe heel anders zullen staan, zodat het voor hen erg belangrijk is, op een gegeven ogenblik een oplossing volgens eigen aard en innerlijk te vinden, welke vorm deze dan ook zal aannemen.

Alleen hierom reeds is dus in Azie werk voor een groter aantal adepten te vinden dan in Europa. Of wat dat betreft: ook de meeste andere delen van de wereld. Vergeet verder niet, dat Azië niet alleen bestaat uit b.v. India en Pakistan, maar ook gebieden omvat als China, Mongolie, Sibërie.

Ook China maakt op het ogenblik een zeer snelle en mentaal en psychisch veel eisende ontwikkeling door, waarbij

opnieuw vele geestelijke elementen in het besef van de samenleving geïntroduceerd moeten worden.

Voldoende?

x -- Uit welke bron komen de meesters en hoe worden zij aangewezen om in een bepaald wereldeelte werken? --

-- U gaat uit van een hiërarchische visie en een centraal gezag, een overheid die karweitjes uitdeelt, eventueel compleet met extra verlof en betaling.

Vergeef mij, dat ik de zaak even parodieer. Maar een meester is een verlichte. Hij is een volbewuste. Hij wordt niet aangewezen door wie dan ook, maar reageert vanuit zich op erkenningen. Er is dus niemand die hem zegt: meester, daar gaat U naar toe.

Er is ergens een hiaat, een disharmonie. De meester voelt zich daarbij betrokken en besluit b.v., dat hij de wijsheid van zijn bestaan voor een kort ogenblik best even kan samenpersen in een stoffelijk leven, wanneer hij daardoor de hiaat kan dichten of de harmonie kan herstellen.

Kortom, zijn enige opdrachtgever is zijn eigen gevoel ergens nodig of nuttig te kunnen zijn. Beantwoorden aan het harmonische geheel binnen het kader van de ontwikkelingen in tijd is de enige werkelijke drijfveer, die een meester kent. Alleen hierdoor kan worden bepaald, welke taak hij op zich zal nemen.

Het betekent, dat een meester niet wordt uitgekozen, maar krachten zijn persoonlijkheidsinhoud en graad van verlichting zal reageren op de harmonische mogelijkheden of fouten in de harmonie, die voor zijn wezen belangrijk zijn.

Vergeef mij, dat ik dit zo nadrukkelijk stel. Gods wereld is een wereld van vrijheid, niet van reglementen. Gods enige wetten zijn de grenzen van het bestaan, niet een regulering van de gedragingen van het bestaande.

Bewustzijn is deel hebben aan de totaliteit, niet een ingedeeld worden als een stukje binnen een geheel zonder andere mogelijkheden.

God wereld is vrijheid, is de mogelijkheid om te werken waar je voelt, dit te kunnen doen en dit doen wilt. Gods weteld is een deel van je bewustzijn en vanuit dit bewustzijn zul je reageren op alles, wat binnen dit bewustzijn door jou duidelijk aan noodzaken erkend wordt.

Het is dus geen kwestie van wie wijst de meesters aan en wat is de bron. Je kunt natuurlijk zeggen, dat God de bron is. Dit is uiteindelijk waar en vormt bovende gemakkelijkste uitvlucht.

Maar indien ik eerlijk moet zijn: ik ken geen bron in de zin waarin u dit woord gebruikt: een enkel punt waaruit alles gebeurt. Ik ken een totaliteit, waarin je steeds meer bewust wordt en waardoor je binnen die totaliteit volgens eigen wezen, kracht en mogelijkheden gaat functioneren.

Dat is iets, wat zover ik weet alleen van binnenuit schijnt te komen en de bron in jezelf is voor dit alles dan natuurlijk die totaliteit.

Nogmaals: God is vrijheid. Dit vergeten de mensen altijd weer. Maar juist de vrijheid die God je geeft stelt je ook voor de noodzaak, altijd weer zelf het nodige te doen, of dit nu betekent dat je een kruisdood moet aanvaarden, een gifbeker

drinkt, eeuwen lang leert leven of snel de wereld weer verlaat.

Wanneer dit noodzakelijk is volgens het patroon van besef dat in je bestaat doe je dat. Niet omdat je het leuk vindt, maar omdat je innerlijk voelt, dat het niet anders kan.

Een ingewijde is iemand, die zozeer beantwoordt in alle opzichten aan zijn hoogste innerlijke waarden en erkenningen, dat hij alle blijkomstigheden daarvoor terzijde schuift. Zo zal hij in leven en werken altijd weer datgene waarmaken, waardoor hij als adept, als bewuste zijn aansprakelijkheden draagt.

De bewuste zal soms ook verantwoordelijkheid op zich nemen voor anderen, maar altijd slechts voor korte tijd. Zonder deze beperking kan hij zijn eigen harmonie niet bewaren en zou hij zijn verlichting verliezen. Duidelijk?

x Is het dan mogelijk, dat een bewuste zijn verlichting verliest?

-Het wezen van de beleefde verlichting is de harmonie. Ook de bewuste kan zijn harmonie verliezen. Indien U het vreemd toeschijnt, dat ook een verlichte zijn innerlijke harmonie kan verliezen wil ik u herinneren aan het geloof, waarin reeds in het eerste boek wordt gesteld, dat zelfs de hoogste engelen hun vrede kunnen verliezen en dan als uitgeworpenen tot duivels worden.

Wat de mensen ook hier steeds weer uit het oog verliezen is het feit, dat je vrij bent binnen de grenzen van Gods Wezen - die de schepping uitmaken. Niemand zegt je wat je moet doen of wat je moet zijn. Niemand scheidt een rangorde van belangrijkheid of iets dergelijks. Maar je zoekt naar de plaats waar je krachtens je bewustzijn en mogelijkheden binnen de schepping behoort te functioneren.

Alleen het wezen, dat geheel beantwoordt kan aan elke waarde, die er in leeft, kan werkelijk en geheel harmonisch zijn. Wanneer je dus om waarden die niet eeuwig zijn iets van de waarden uit het eeuwige, die in je leven, terzijde zet, verlies je je evenwichtigheid. Je bewustzijn kan dan nog even groot blijven als in de tijd, dat je een verlichte was, maar je kunt de wereld en jezelf niet meer geheel aanvaarden, voert strijd tegen het erkend onontkoombare e.d.

De enige oplossing is dan, alsnog datgene te doen, wat je voelde te moeten doen, toch nog alles te aanvaarden wat je in feite liever voorbij had laten gaan. Pas daarna kun je weer jezelf geheel aanvaarden en zo weer werkelijk jezelf worden.

Je verliest dus je wezen niet. Wanneer je eenmaal adept bent, zul je die "inwijding" nooit meer verliezen.

Verlijkē: een witmagier, die overgaat tot de zwarte magie verliest een deel van zijn capaciteiten en mogelijkheden, ook wanneer hij andere mogelijkheden schijnt te winnen. Maar wat hij schijnbaar bereikt is in feite gebonden aan de beperkingen van zijn wezen en de wijze, waarop hij niet meer alle krachten doch slechts een deel daarvan kan beheersen. Dit, terwijl hij als witmagier de kracht van de gehele kosmos tot zijn beschikking had.

Dit is het gevolg van een innerlijke verandering, want in wezen zijn witte en zwarte magie hetzelfde en ligt het verschil alleen in de toepassing.

Mogelijk is dit u nu duidelijk.

Nogmaals: een engel en een duivel zijn beiden voortgekomen uit het volledige licht. De een blijft de kracht van het geheel gebruiken, de ander weigert dit te doen. Daarom zegt men wel van de duivel - die uit eigen krachten wil werken en scheppen - dat hij de aap van God is. Hij heeft immers niet meer de mogelijkheid uit het geheel te putten en zo iets orgineels uit het totaal van mogelijkheden te realiseren, maar kan alleen het reeds bestaande in wat afwijkende vorm imiteren.

x -- Is een meester geboren als een gewoon kind, heeft hij een normaal leven? Weet hij dan al, dat hij een meester is?

- Dat is soms nogal verschillend. Maar degenen die nu op aarde leven en daar meesters zijn, zijn inderdaad gewoon geboren, al kan er wel een keizersnee bij zitten.

Wanneer zij geboren worden, weten zij innerlijk wat zij zijn en wat zij moeten doen. Als kind hebben zij wel bepaalde eigenschappen en tonen soms een begrip of ontwikkeling die voor een kind ongebruikelijk is, maar zijn verder normale kinderen. Zij spelen, huilen, maken ruzie, vullen luiers net zoals elk ander kind. Er is slechts een verschil: wanneer het er op aan komt weet een adept zelfs als kind het juiste woord te vinden, het juiste te doen, waardoor harmonie hersteld wordt of de juiste oplossingen en banden worden geschapen.

x -- Zijn er alleen mannelijke meesters?

- -- In het taalgebruik is hier de mannelijke vorm de meest gebruikelijke. Maar zoals wij hier reeds eerder hebben gezegd de mannelijke vorm die wij hier hanteren sluit de vrouwelijke in tenzij uitdrukkelijk anders wordt gesteld.

Het verschil tussen de seksen is in dit opzicht zo gering - de konditionering buiten beschouwing gelaten, - dat het weinig zin zou hebben enig verschil tussen de seksen te maken. Het gaat om de mens, om het bewustzijn, dat daarin schuilt. Een vrouwelijk lichaam heeft andere hormoonevenwichten dan een man, wat betekent, dat de vrouw enige andere kwaliteiten bezit dan de man, niet alleen wat lichamelijke mogelijkheden en reactie betreft, maar ook wat sentimenten betreft.

Een meester kan echter evengoed functioneren binnen een mannelijk als binnen een vrouwelijk lichaam. Er bestaan taken waarvoor een meester zelfs aan een vrouwelijk lichaam de voorkeur zal geven, er zijn taken, waarvoor een mannelijk lichaam beter voldoet. In vele gevallen is bovendien de man meer aanvaardbaar wanneer hij op een bepaalde wijze optreedt, zodat dit de voorkeur verdient. Bij de selectie voor de geboorte houdt men daar wel degelijk rekening mee.

Maar dit wil dus niet zeggen dat het ene geslacht beter is dan het andere. Voldoende? (bekort)

x -- Werken de meesters in het kader van de Witte Broederschap?

- Praktisch allen, al is er soms een uitzondering. Er zijn op het ogenblik op aarde een zevental meesters actief, die niet vanuit de Witte Broederschap of het verborgen Priesterrijk werken. Zij zijn actief vanuit de kracht van een door hen gevolgde grootmeester, die zij in feite op aarde enigszins vertegenwoordigen. Maar zij zullen zeker vaak met de anderen samenwerken, zodat dit geen feitelijk verschil uitmaakt. (bekort)

Afsluitende wil ik nog even rekening en verantwoording afleggen. U hebt mogelijk gedacht, dat dit een hoog onderwerp zou zijn. Bewustzijn kan meer of minder omvangrijk zijn, maar niet hoger. Ik meende dat mensen, die zich voor meesters interesseren allereerst een wat duidelijker en juistere beeld van deze meesters en hun werken zouden moeten krijgen.

U doet er goed aan te beseffen, dat de man of vrouw die daar een zakje patat uit de muur staat te eten vaak eerder een meester zal zijn dan de vreemde figuur met baard en talaar die zich als zodanig voorstelt.

Wanneer u denkt, dat de meesters er zijn om de verantwoordelijkheid voor u en uw wereld op zich te nemen, hebt u het mis. De meester is er om u te helpen, wanneer u zelf zoeken, streven, vechten wilt, niet om voor u te zoeken en u de oplossing dan in cadeaüverpakking thuis te bezorgen.

Een meester zoekt adepten. Zeker. Hij zoekt leerlingen om door hen zijn traditie en werk op aarde te kunnen continueren en gelijktijdig een goede contactmogelijkheid te behouden na zijn terugkeer naar de 5-eren.

Een meester die aan het werk is, werkt niet alleen maar geestelijk. Hij zal ook mensenwerk doen en kan evengoed timmerman, smid, putjesschepper zijn als b.v. een staatsman. Ofschoon dit laatste wel minder waarschijnlijk is. Een meester kan een ieder en alles zijn.

Wanneer u eens bewust oplet, waar alle nieuwe denkbeelden en invloeden vandaan komen, zult u tot uw verbazing ontdekken dat het soms de schijnbare idioten zijn, die de grootste impulsen en wijsheden in u wekken. Kortom: was die idioot wel zo idioot? Misschien was hij wel een adept, die de idioot speelt, omdat vele mensen gemakkelijker naar idioten luisteren dan naar wijsgeren.

Dit alles wilde ik u duidelijk maken. Iemand die naar een meester zoekt, zoekt te vaak iemand, die hem zeggen zal wat te doen en zo alle verantwoordelijkheid over zal nemen. Maar dat is geen werkelijke meester en wie zo zoekt is een dwaas.

En wanneer u de verantwoordelijkheid voor anderen soms geheel op u zoudt willen nemen moet u wel beseffen, dat u zo mogelijk die ander wel kunt beschermen, maar dat u hem zeker zo niet bewuster kunt maken.

Elke meester weet, dat ervaring en bewustzijn noodzakelijk zijn voor het bereiken van een kosmische harmonie. Ik hoop, u enige stof tot overdenking gegeven te hebben.

Goeden avond. (laatste deel toespraak bekort)
d.d. 6 juli 1979.

N.B.

De eerste vrijdagavondbijeenkomst na de vakantie vindt plaats op 24 augustus.

De laatste vrijdag voor de vakantie valt op vrijdag 13 juli. Na deze stem verschijnt dus nog één nummer, daarna eerst weer rond 31 augustus.

Tussen 13 juli en 24 augustus vinden geen bijeenkomsten waar ook plaats. red.